

ویژه‌ترایم، کتاب‌شناسی، نسخه‌پژوهی، نقد کتاب

کتب شیعه

سال اول، شماره دوم، پاییز و زمستان ۱۳۸۹

I S S N : ۲۲۲۸ - ۵۶۷۹

فَسِرْ عَلَى الْحَدَى لِكُلِّ الْعَاصِلِ الْكَرَادَعِ الْأَرْبَعِ الْمُحِنِ الْمُدَرِّعِ
عَلَى الْمُكَرَّرِ الْمُعْنَى الْمُجَرَّدِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ
مُعَاصِلِ الْمُكَلَّعِ الْمُخْطَلِ الْمُهَرَّبِ الْمُكَلَّعِ الْمُكَلَّعِ الْمُكَلَّعِ
مُعَسَّرِ الْمُكَلَّعِ الْمُعَسَّرِ الْمُعَسَّرِ الْمُعَسَّرِ
مُدَسِّسِ الْمُرْدَحِ الْمُرْدَحِ الْمُدَسِّسِ الْمُدَسِّسِ
مُعَرِّسِ الْمُسَعَّدِ الْمُسَعَّدِ الْمُعَرِّسِ الْمُعَرِّسِ
اَوْتَدِ وَارْجَعِ الْمُعَامِلِ الْمُوْسَمِ الْمُوْسَمِ
الْمُهَمَّدِ وَالْمُهَمَّدِ الْمُهَمَّدِ الْمُهَمَّدِ
كَارِسَامِ الْمُهَمَّدِ حَدِيدِ الْمُهَمَّدِ حَدِيدِ الْمُهَمَّدِ

ابراهیم بن حکم بن ظهیر جایگاه علمی اجتماعی ابن مخلد، از استادیستی مذهب شیخ طوسی حقیقتة الإیمان شهید ثانی یا ایضاً
البيان زین الدین بن محسن عاملی چگونگی مرجعیت و نشر فتاوی شیخ اعظم انصاری حاج شیخ جعفر شوشتری دکتر سید محمد
علی شهرستانی زنگنه های خودنوشت شیخ حسین واعظ شوشتری، محمد تقی نیر قریزی، میرزا محمد حسین نائینی و شیخ محمد غروی
سندي از حدود هشتاد سال پیش راجع به تحول در حوزه نجف اشرف پنج نامه منتشر شده از استاد فقید دکتر ابوالقاسم گرجی همه نامه
ووصیت نامه سید دلدار علی سه اجازه ابن ابی جمهور به سید حسن بن ابراهیم بن یوسف بن ابی قیانه
بیست و پنج رساله در موضوع تذری بعد از وفات نگاهی به الاخبار الدخیله الاربعین فی امامۃ امیر المؤمنین آفاق نجف
گزارش سفری به ریاض تصحیح آیینات الشیعه نکته ها نامه شیخ آقا بزرگ تهرانی به آیة الله ملا محمد جواد صافی
آثار نویسنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِجَازَةُ ابْنِ أَبِي جَمْهُورِ بْنِ سِيدِ

جَسِنِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ يُوسُفِ بْنِ أَبِي شَبَانَةَ

سِيدِ مُحَمَّدِ عَلِيِّ رَوْضَةَ

اشاره:

این اجازه نامه را ابن ابی جمهور در بیان قاعده اول سخنه کتاب التحریر علامه حنفی نوشته است، سخنه در فهرست نسخه های خطی مرکز احیاء میراث اسلامی (قم)، ج ۸ به شماره ۳۲۳۴ شناسانده شده و تصویر از همانجا است و فرموده اند: در بیان قاعده اول اجازه ای است از شخصی که نام وی باک شده... .

راقم این سطور سید محمد بن علی روضاتی با مطالعة دقیق و کامل آن اجازه و تأمل در ماقی اسماء پاک شده، داشتم که اجازه به خط شخص ابن ابی جمهور صاحب المولی است ولایت او در این اثر ازین نین شیخ اجازه خود یعنی سید شمس الدین محمد بن موسی یاد کرده است.

پس از آن، مُجاز یعنی سید حسن بن ابراهیم بن یوسف، سخنه را به سید محمد بن احمد (ظ) الحبینی - شاید موسی شیخ اجازه دیگران ابی جمهور - داده و از او هم التساس اجازه دوایت کتاب تحریر الأحكام را کرده و سید محمد بن نیز چند سطوری مبنی بر اجازه در ذیل اجازه ابن ابی جمهور نوشته است؛ اما گویا در سنین پیری و نشست حواس به سرمه برد، که چند خطاء در فرموده اش به چشم خورد، از جمله در نام و نسب علامه حنفی (علی الله مقامه).

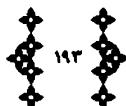
ابنک را از ائمه تصویر ان یک صفحه، برگزنش از گرامی فهرست یاد شده، نظریه ساختنی قرأت آن اثراز شمدم؛ تمام را به سوء الخط معمول نیز ملاحظه خواهد فرمود.

شب آدینه، ج ۲۰ / ۱۰ = ۲۵ / ۲۲ / ۸۸

من اجازه ابن ابی جمهور

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله الذي خلق الخلق حين خلقهم غنياً عن طاعتهم وعن معصيتهم، لأنك لانتفعه طاعة من أطاعه ولا تنفعه معصية من خصاه، فهو الله الغني ذاتاً وصفاتاً

كتاب شبيطه [١]
صال اول، شهار و دوم، پاپیزو ریاستان ۱۳۸۹ [٢]
[اجازات]
ب) اجازه ابن ابی جمهور به سید حسن بن ابراهیم بن یوسف بن ابی شبانه

عن كلّ من عداه. نحمده على ما أولاًنا منه وأسداء، ونشكره على تالي انعامه وحسناته. والصلوة على النبي التهامي الذي نتباه بعده ما اختراه وأصطفاه من جميع خلقه انتقاماً واجبهات على آله أحبابه وأصفياه القائدين بأمره في مبدأه [متن: مبدأه [متن: مبادئه] ومنتهائه].

وبعد، فقد سألي السيد الحبيب التسبيب سلالة آن طه ويس، المخصوصون بعنابة رب العالمين جمال الدين حسن بن السيد الأعظم المختار المرحوم المغفور له شamas الدین ابراهيم بن السيد النقيب المغفوري يوسف بن أبي شبانه (آدم الله تعالى معاشرته سيداته محمد وآلها) على أن أكتب له إجازة على هذا الكتاب الأول من جزئي كتاب التحرير المشتمل على القاعدتين الأولى في العبادات، والثانية في المقدود من مصنفات الشیخ العالم العامل الفاضل الكامل شیخ الشیعه وفقني الشیریعة خاتمة المجاهدین ومکتّل علوم المتفقین ورئيس الحكماء والمتكلمين جمال الملة والحق والدنيا والدين الحسن بن يوسف المطهر (قدس الله روحه الرکیة وأفاض على تربته الشراجم الیتائمه) فأجیبه إلى ذلك، وإن لم أکن لذلك أهلاً فإن المشایع الذين أسند إليهم أهل لذلك.

وكتب هذه الأحرف تذكرة له، وقد أجزرته لرواية الكتاب المذكور، والإستاد إلى مصنفه أن ما في أوراقه وما يبين ذقنيه من كلام الشیخ المذكور ومن نظمه المشتهرة وتألیفاته المعمورة. فلابد ذلك لمن أحب غیر متوقف، وذلك بالطريق لي إلى السيد الأجل والكافر الأظل مفترض السادات والأئم وناصب الولیة العلوم والحكم مدرب الفرقین وإمام الجانبین شمس الملة والدين محمد بن السيد الأجل الأرجح العالم الفاضل المرحوم المغفور له موسی (آدم الله فوانذه) بالطريق له إلى مشایعه (رضوان الله عليهم) إلى مصنفه (رحمه الله تعالى).

وكان ذلك في ثالث شهر ریسیع الآخر أحد شهور سنة ثمانين وثمانمائة [متن: ثمانیه صحفه وصلضم] على سیدتنا محمد وآل الطاهرين وسلم.

وكتب الفقیر إلى الله الغفر[اظ: محمد بن علي بن] إبراهیم بن حسن بن جمهور (أصلح الله أحواله، بمحمد وآلها) تهـ.

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين وصلى [علي] محمد نبيه وآل أجمعين.

وبعد فقد التمس مثی السيد الجليل حسن بن إبراهیم إجازة رواية كتاب تحریر الأحكام تصنیف الشیخ المعظم جمال الدين يوسف بن حسن بن المطهر فأجزرت له روايته: فإنه أهل لذلك بالطريق التي إلى مصنفه، فلابد ذلك لمن شاء وأحب متخرجاً إلى وله وكتبه محمد بن أحمد [اظ] الحسيني.

عیناً نقل شد على علاته. والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآل الطاهرين وسلم.

«شب أدینه ۲۰ ج ۳۰/۱ ۸۸/۲۵ = ۳۰/۱ ۸۸/۲۵»

رسیت تهـ ملک سیدنا حسن بن ابراهیم

كتاب شیمیده [۱]
سال اول، شماره هم پاییز و زمستان [۱۳۸۹]

[چهار] پ، [چهار] ملن ایی، جهور بسید حسن بن ابراهیم بن يوسف بن ایی شبانه

